

C_2018311LV.01000202.xml
3.9.2018

LV

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 311/2

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu, ko 2018. gada 24. aprīlī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – KrakVet Marek Batko sp. k./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-276/18)

(2018/C 311/03)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: KrakVet Marek Batko sp. k.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

1)

Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (1) ([“PVN direktīva”]) mērķi, it īpaši tās preambulas 17. un 62. apsvērumā paredzētie nosacījumi, lai novērstu nodokļu kompetenču konfliktus starp dalībvalstīm un nodokļu dubultu uzlikšanu, un Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2), it īpaši tās preambulas 5., 7. un 8. apsvērumi un 28.–30. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādā dalībvalsts nodokļu iestādes praksī, saskaņā ar kuru, piešķirot darījuma kvalifikāciju, kas atšķiras gan no tās pašas darījuma un to pašu faktiskā apstākļu juridiskās interpretācijas, ko citas valsts nodokļu iestāde ir veikusi, gan no atbildes uz saistošo informācijas pieprasījumu, ko šī pati iestāde ir sniegusi uz šīs interpretācijas pamata, kā arī no minētās nodokļu iestādes secinājumiem veiktajam nodokļu pārbaudē, kurš abas minētās tika apstiprinātas, tās izraisa nodokļu dubultu uzlikšanu nodokļa maksātājam?

2)

Ja no atbildes uz pirmo jautājumu izriet, ka šāda prakse nav pretrunā Kopienas tiesībām, vai dalībvalsts nodokļu iestāde saskaņā ar Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu un Savienības tiesībām var vienpusēji noteikt nodokļu saistības, neņemot vērā to, ka citas dalībvalsts nodokļu iestāde

vairākkārt – sākumā pāc nodokļa maksājuma pieprasījuma un vēlāk savos lēmumos, kurus tie pieņem, pāc pārbaudes veikšanas – jau ir apstiprinājuši, ka šie nodokļa maksājuma darbība ir saderīga ar tiesību?

Vai arī abu dalībvalstu nodokļu iestāžu, ieviešot nodokļu neitralitātes un nodokļu dubults uzlikšanas novēršanas principus, ir jāsadarbojas un jāpanāk vienošanās, lai nodokļu maksātājam PVN būtu jāmaksā tikai viena no šīm dalībvalstīm?

3)

Ja no atbildes uz otro jautājumu izriet, ka dalībvalsts nodokļu iestāde var vienpusēji grozīt [darījuma] nodokļa kvalifikāciju, vai PVN direktīvas tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka otrās dalībvalsts nodokļu iestādei ir jāatmaksā nodokļa maksātājam, kuram ir pienākums maksāt PVN, nodoklis, ko šie iestāde bija noteikusi atbildē uz saistošo informācijas pieprasījumu un kas bija samaksāts par laikposmu, kas noslēdzs ar pārbaudi, lai tādējādi tiktu garantēta gan nodokļu dubultas uzlikšanas novēršana, gan nodokļu neitralitātes principa ieviešana?

4)

Kā ir jāinterpretē PVN saskaņošanas direktīvas 33. panta 1. punkta pirmajā teikumā lietotā vārdkopa, saskaņā ar kuru pārvadājumu veic "piegādātājs vai cita persona viņa vārdā"? Vai šo vārdkopu var attiecināt arī uz gadījumu, kurā nodokļa maksātājs kā pārvadātājs tiešsaistē tirdzniecības platformā piedāvā pircējam iespēju nosūtīt līgumu ar loģistikas uzņēmumu, ar kuru minētais pārvadātājs sadarbojas, lai veiktu dažādu darījumu, kas nav tirdzniecības darījumi, ja pircējs var brīvprātīgi izvēlēties arī citu pārvadātāju, kas nav piedāvātais pārvadātājs, un ja pircējs un pārvadātājs noslēdz pārvadājuma līgumu bez pārvadātāja iesaistīšanās?

Vai interpretācijas nolūkā – it īpaši ņemot vērā tiesiskās noteiktības principu – ir nozīme arī tam, ka dalībvalstīm līdz 2021. gadam ir jāgroza tiesiskais regulējums, ar ko ir transponēta minētā PVN direktīvas tiesību norma, tādējādi, ka šīs direktīvas 33. panta 1. punkts ir jāpiemēro arī netiešai sadarbībai saistībā ar pārvadātāja izvēli?

5)

Vai Savienības tiesības, konkrēti, PVN direktīva, ir jāinterpretē tādējādi, ka turpinājumā minētajiem faktiskajiem apstākļiem – katram atsevišķi vai visiem kopā – ir nozīme, lai pārbaudītu, vai nodokļa maksātājs ar mērķi apiet [VN direktīvas 33. pantu un tādējādi] āunprātīgi izmantot tiesības, izvēlēties neatkarīgiem uzņēmumiem, kuri veic preču piegādi, nosūtīšanu vai transportēšanu, ir nodibinājis tiesiskās attiecības, vēloties gūt labumu no apstākļa, ka citā dalībvalstī PVN nodokļa likme ir mazāka:

5.1)

ja loģistikas uzņēmums, kas veic pārvadājumu, ir saistīts ar nodokļa maksātāju un sniedz tam citus pakalpojumus, kas nav pārvadāšana,

5.2)

tajā pašā laikā klients jebkurā laikā var atteikties no nodokļa maksātāja piedāvātās iespējas uzticēt pārvadājumu loģistikas uzņēmumam, ar kuru tam ir nodibinātas līgumiskas attiecības, un var uzticēt pārvadājumu citam pārvadātājam vai savākt preces pats?

(1) OV 2006, L 347, 1. lpp.

(2) Padomes Regula (ES) Nr. 904/2010 (2010. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību un krāpšanas apkarošanu pievienotās vērtības nodokļa jomā (OV 2010, L 268, 1. lpp.).